ליעבע, האס אזו־ראכע

אן אינטערעסאנטער און שפאנענדער ראמאן

בעארבייט פון ל־ק־ד.

(103־טע פארטזעצונג)

ער האט זיך צו איהר אראפגעבייגען און האט איהר אויפ'ן שטערן געקושט, דאן אז זיין בליק ווייטערגעלאפען און א זיפץ האט זיך פון זיין הארצען ארויסגעריסען.

— געליעבטע, דער גליק איז אזוי נרויס, מיר זיינען אזוי גליקליך, דאס איך ציטער עס זאל באלד קיין ענדע נעהמען! ווער וויים אויב דיא שפיאנען זיינען שוין נים אויף אונזער שפור, און זיי וועלען אונזער גליק צערשטערען!

— א ווערא, מעהר וויא איכער פיהל איך יעצט, דאס איך וועל קיין מאל אהן לעבטער האט איהם ווידער בערהיגט; נים נור פאר זיך אליין האט ער יעצט געבראכט צו זארגען, נור איך דער געליעב טערס פרייהייט, וועלכע האט זיך מיט איהר איהם פערלאזען, איז אין שפיעל געווען.

— קום, ווערא, לאמיר זיך צו דער רייזע צוגרייטען, נאך דיזע נאכט מוזען מיר פון הערן אפרייזען!

באלד איז אלעס פערפאקט געווען און דאן האט דער גראספירסט נאך א גרומע צייט מיט זיין אלטען דינער שטיל נערעדט.

אויס פארזיכטיג האט פראגיץ, אלס ער האט דיא ווילא נעדונגען, זיין דינער מיט ווערא'ן אלס פאטער און טאכטער אנגעגעבען און זיך זעלבסט אלס דינער פארנעשטעלט, און אזוי וויא זיי האבען מיט מיין נישען נים פערקעהרט און האבען זיך פאר פערמדע אזוי וועניג וויא מעגליך געציינט, האבען זיי זייער ראלע זעהר גוט געקענט פיהרען.

וויא עס האט זיך יעצט ארויסגעציינט, איז זיין פארזיכטיגקייט זעהר נים געווען וועגן דיא פאליציסטען וועלען זיך אויף זיי נאכפרעגען, וועט אן מוז זייער פערדאכט באלד פערשווינדען ווערען, דאך האט ער נעמוזט פארזיכטיג זיין און דעסהאלב האט ער דעם אלטען שוין אין שטאט געשיקט וויא ער זאל וואס שנעלער איניר געס איינקויפען.

א שטונדע צייט איז דערווייל פער־נאגנען.

פלוצלינג איז דער אלטער אין צימער אריינגעשטרומט.

— מיין הערר, א נאט, — מיר זיינען פערלארען! האט דער אלטער אויסגעדר־פען.

— דער שליח וועלכען מיין גנעדיגער הערר האט נאך בערלין געשיקט, האט מיר אויפ'ן וועג בעגעגענען, ער וועט היינט אבענדס קומען, אום דיא בראיס איבער־צוגעבען. — צו גלייכער צייט האב איך אבער אויך דיא ביידע פאליציסטען, וועלכע האבען דעם ווירטה'ס זהן שארף בעאכטעט און זיי וועלען איהם זיכער נאכגעהן, וועז ער וועט אהער קומען!

ווערא האט ציטערענד דעם קראם־פירסט ארם ארומגענומען, זיא האט יעצט געגלייבט, דאס עס נים פאר זיי מעהר קיין רעטונג.

אויף דער גראספירסט איז אין ער שטען אויגענבליק בלאס געווארען; דאך גלייך נאכדעם האט זיך הויך אויפגעריכ־טעט און האט דעם' דינער א וואונג גגעבען, ער זאל איהם אין צווייטען צימער נאכפאלגען.

ווערא האט נים געוואוסט וואס דיא געהייסניספאלע האלטונג פון איהר גע־ליעבטען בעדייט; אבער גלייך נאכדעם האט זיא א שטילען געשריי פון פערוואונ־דערונג אויסגעשטויסען, אלס דיא טהיר האט זיך פלוצלינג געעפענט און צוויי אלטע מענער מיט גרויע בערד זיינען איבערן שוועל אריבערגעטרעטען.

— נו, ווערא, איז מיר אין דיזע פער־קליידונג צו דערקענען? האט פראגיץ'ס שטימע אין איהר אויער געקלונגען און בעטראפען איז זיא צוריקגעטראטען, אלס ער איז יעצט אלס איין אלטער רוסישער דינער פאר איהר געשטאנען.

— ניין, ניין, האט זיא קוים אטהע מענדיג געשטאמעלט, אזוי קען דיר קיינער דערקענען! א, מיין געליעבטער, ווען דיזע שרעקליכע שטונדע זאל שוין נאר פאר איבער זיין!

— ווערא, אויך דיא מוזט יעצט דיין נאנצע גייסטעס געגענווארט צוזאמען נעה מען, האט דער פרינץ ערנסט געזאגט, שולטין גילט יעצט אלס דיין פאטער, ער איז יעצט וויא דיא זעהסט, אזוי פערקליי דעט — איך בין אייער דיענער, פערגעס עס נים, דיא זאלסט פון דער ראלע נים אויספאלען, זאגסט זיינען מיר פערלא רען!

— דיא געהיים פאליציסטען קענען יעדע מינוט אנקומען, און אנשטאט דעם גראספירסט וועלען זיי איין אלטען הערן מיט זיין אכטער און זייער דינער דא געפינען!

— פראגיץ, האט ווערא פערצווייפעלט אנגעסט דעם געליעבטען אומגעארטעט.

— אלטער־מיינער נאט, פראגיץ, שנעל לאמיר אנטלויפען, ווייט, ווייט אין דער וועלט, איידער זיי האבען נאך אונז אין זייערע הענד, האט זיא מיט אלע גליע דער ציטערנדיג געשטאמעלט.

בערוהיגענד האט ער איהר צו זיך נעצויגען; אבער א טיעפע בלאסקייט האט איך זיין געזיכט בעדעקט, ער האט זיין שיקזאל געקענט, וואס איהם ערווארט ווען ער וועט יענער אין דיא הענד אריינפאלען ער האט נאך דיא דראהונג פון דער קיי זערין נים פערגעסען.

אבער נור איין בליק אויף דער גע־ליעבטער האט איהם ווידער בערהיגט; נים נור פאר זיך אליין האט ער יעצט געבראוכט צו זארגען, נור אויך דער געליעב טערס פרייהייט, וועלכע האט זיך מיט איהר איהם פערלאזען, איז אין שפיעל געווען.

— קום, ווערא, לאמיר זיך צו דער רייזע צוגרייטען, נאך דיזע נאכט מוזען מיר פון הערן אפרייזען!

באלד איז אלעס פערפאקט געווען און דאן האט דער גראספירסט נאך א גרומע צייט מיט זיין אלטען דינער שטיל נערעדט.

אויס פארזיכטיג האט פראגיץ, אלס ער האט דיא ווילא נעדונגען, זיין דינער מיט ווערא'ן אלס פאטער און טאכטער אנגעגעבען און זיך זעלבסט אלס דינער פארנעשטעלט, און אזוי וויא זיי האבען מיט מיין נישען נים פערקעהרט און האבען זיך פאר פערמדע אזוי וועניג וויא מעגליך געציינט, האבען זיי זייער ראלע זעהר גוט געקענט פיהרען.

— פראגיץ האט זיא שווידערענד גע־שטאמעלט, און דאך וואלט עס פיעלייכט גלייכער געווען, מיר זאלען זיך דערווייל שיידען און ווארטען ביז דיא צייט וועט מיר דיא פרייהייט צוריקגעבען. פרישט מענשיק איז א נרייז, ער האט נאך פיע לייכט איינגעגעבען אהנע זיך צו לעבען און דאן, ווען איך וועל פריי זיין, קען איך דיר אהנע צו פירבטען מיין האנד ריידען, דיא קרר כע וועט מיר דאן נים הינדערן, דיין ווייב צו ווערן!

— ניין, ווערא, האט ער מיט א שמערצליכען לאכען אויסגעשפראכען, אויף דעם קענען מיר נים ווארטען! ווער וויים וויא לאנג דער פירסט וועט נאך לעבען און צוליעב דעם זאלען מיר אינזערע בעם טע און שעהנסטע יוגענד יאהרען פער־טרויערן?

— ניין, געליעבטע! מען רופט מיר "דער וואנזיניגער פראגיץ" און איך וועל דער קייזערין ציינען, דאס מען האט מיר אומזאנסט דיעזען נאמען נים נעגעבען איך וויל דאך דיא קעטען צוריסען, וועלכע בינדען דיר צו דעם גרייז, איך וויל דיר דאך פאר מיר געווינען!

ער איז אנשווינען געווארען און זיי האבען ביידע ווידער פרוימעריש געקוקט אויף דער שעהנער לאנדשאפט, וועלכע איז פאר זייערע אויגען געווען.

— עס ווערט קאלט דרייסען, האט דער גראספירסט געזאגט זיך פלוצלינג; פרינטענד, לאמיר אין הויז אריינגעהן, ווערא!

האנד אין האנד זיינען זיי ביידע אין צימער אריינגעגאנגען.

קוים האבען זיי זיך בוין טיש גיעדער געזעצט, איז דער אלטער שולטץ בלייך און בעשטירצט צו זיי אריינגעקומען.

— מיין הערר, האט ער זיך מיט שרעק צו דעם גראספירסט געווענדעט, איך ברייגג אייך א ישרעקליכע נאכריכט!

— אלס איך האב אין שטאדט מיין איינקויף בעזארגט, האב איך דיא פאסט וואגען געזעהן קומען, בין איך שטעהען געבליבען אהנע זיך עפעס צו דענקען און האב מיר דיא פאסאזשירען וואס זיינען אנ געקומען בעטראכט.

— צוערשט האב איך דעם יונגען מאן דערזעהען, וועלכען איהר האט נאך בער לין געשיקט און גלייך נאכדעם האב איך פון א צווייטען וואגען דערזעהען צוויי ווייגער געהיימע פליציסטען.

מיט א שרעקליכען געשריי איז דער גראספירסט אויפגעשפרונגען און האט דעם דיענער שפראכלאז אנגעקוקט, דאן האט ער אטהעמלאז אויסגעשטויסען:

— ווער זיינען זיי? שנעל, זאג מיר זייערע נעמען!

— וואר־קין און גאלדרייף!

— וואר־קין? אלזא מיין אהנונג האב מיר נים בעטראגען, דיא שפיאנען זיינען אויף אונזער שפור געקומען! זעהסט דוא, ווערא, איך האב דאס דיר נאך פריהער בעזאגט!

— אבער וואס זאל יעצט זיין? האט ער האסטיג ווייטער געזאגט, זיי וועלען אונזער וואהנונג גאנץ לייכט אויסגעפינען!

מיט א הערצרייסענדען געשריי איז אויך ווערא אויסגעשפרונגען און האט מיט אנגעסט דעם געליעבטען אומגעארטעט.

— אלטעבטער נאט, פראגיץ, שנעל לאמיר אנטלויפען, ווייט, ווייט אין דער וועלט, איידער זיי האבען נאך אונז אין זייערע הענד, האט זיא מיט אלע גליע דער ציטערנדיג געשטאמעלט.

בערוהיגענד האט ער איהר צו זיך נעצויגען; אבער א טיעפע בלאסקייט האט אויך זיין געזיכט בעדעקט, ער האט זיין שיקזאל געקענט, וואס איהם ערווארט ווען ער וועט יענער אין דיא הענד אריינפאלען ער האט נאך דיא דראהונג פון דער קיי זערין נים פערגעסען.

אבער נור איין בליק אויף דער גע־ליעבטער האט איהם ווידער בערהיגט; נים נור פאר זיך אליין האט ער יעצט געבראוכט צו זארגען, נור אויך דער געליעב טערס פרייהייט, וועלכע האט זיך מיט איהר איהם פערלאזען, איז אין שפיעל געווען.

— קום, ווערא, לאמיר זיך צו דער רייזע צוגרייטען, נאך דיזע נאכט מוזען מיר פון הערן אפרייזען!

באלד איז אלעס פערפאקט געווען און דאן האט דער גראספירסט נאך א גרומע צייט מיט זיין אלטען דינער שטיל נערעדט.

אויס פארזיכטיג האט פראגיץ, אלס ער האט דיא ווילא נעדונגען, זיין דינער מיט ווערא'ן אלס פאטער און טאכטער אנגעגעבען און זיך זעלבסט אלס דינער פארנעשטעלט, און אזוי וויא זיי האבען מיט מיין נישען נים פערקעהרט און האבען זיך פאר פערמדע אזוי וועניג וויא מעגליך געציינט, האבען זיי זייער ראלע זעהר גוט געקענט פיהרען.

— פראגיץ האט זיא שווידערענד גע־שטאמעלט, און דאך וואלט עס פיעלייכט גלייכער געווען, מיר זאלען זיך דערווייל שיידען און ווארטען ביז דיא צייט וועט מיר דיא פרייהייט צוריקגעבען. פרישט מענשיק איז א נרייז, ער האט נאך פיע לייכט איינגעגעבען אהנע זיך צו לעבען און דאן, ווען איך וועל פריי זיין, קען איך דיר אהנע צו פירבטען מיין האנד ריידען, דיא קרר כע וועט מיר דאן נים הינדערן, דיין ווייב צו ווערן!

— ניין, ווערא, האט ער מיט א שמערצליכען לאכען אויסגעשפראכען, אויף דעם קענען מיר נים ווארטען! ווער וויים וויא לאנג דער פירסט וועט נאך לעבען און צוליעב דעם זאלען מיר אינזערע בעם טע און שעהנסטע יוגענד יאהרען פער־טרויערן?

— ניין, געליעבטע! מען רופט מיר "דער וואנזיניגער פראגיץ" און איך וועל דער קייזערין ציינען, דאס מען האט מיר אומזאנסט דיעזען נאמען נים נעגעבען איך וויל דאך דיא קעטען צוריסען, וועלכע בינדען דיר צו דעם גרייז, איך וויל דיר דאך פאר מיר געווינען!

ער איז אנשווינען געווארען און זיי האבען ביידע ווידער פרוימעריש געקוקט אויף דער שעהנער לאנדשאפט, וועלכע איז פאר זייערע אויגען געווען.

— עס ווערט קאלט דרייסען, האט דער גראספירסט געזאגט זיך פלוצלינג; פרינטענד, לאמיר אין הויז אריינגעהן, ווערא!

האנד אין האנד זיינען זיי ביידע אין צימער אריינגעגאנגען.

קוים האבען זיי זיך בוין טיש גיעדער געזעצט, איז דער אלטער שולטץ בלייך און בעשטירצט צו זיי אריינגעקומען.

— מיין הערר, האט ער זיך מיט שרעק צו דעם גראספירסט געווענדעט, איך ברייגג אייך א ישרעקליכע נאכריכט!

— אלס איך האב אין שטאדט מיין איינקויף בעזארגט, האב איך דיא פאסט וואגען געזעהן קומען, בין איך שטעהען געבליבען אהנע זיך עפעס צו דענקען און האב מיר דיא פאסאזשירען וואס זיינען אנ געקומען בעטראכט.

— צוערשט האב איך דעם יונגען מאן דערזעהען, וועלכען איהר האט נאך בער לין געשיקט און גלייך נאכדעם האב איך פון א צווייטען וואגען דערזעהען צוויי ווייגער געהיימע פליציסטען.

מיט א שרעקליכען געשריי איז דער גראספירסט אויפגעשפרונגען און האט דעם דיענער שפראכלאז אנגעקוקט, דאן האט ער אטהעמלאז אויסגעשטויסען:

— ווער זיינען זיי? שנעל, זאג מיר זייערע נעמען!

— וואר־קין און גאלדרייף!

— וואר־קין? אלזא מיין אהנונג האב מיר נים בעטראגען, דיא שפיאנען זיינען אויף אונזער שפור געקומען! זעהסט דוא, ווערא, איך האב דאס דיר נאך פריהער בעזאגט!

— אבער וואס זאל יעצט זיין? האט ער האסטיג ווייטער געזאגט, זיי וועלען אונזער וואהנונג גאנץ לייכט אויסגעפינען!

מיט א הערצרייסענדען געשריי איז אויך ווערא אויסגעשפרונגען און האט מיט

די וואקסטנדע ארעמ־קייט אין קענעדע

פון שאול עלשטיין.

די פערגאנגענע וואך האט די קאמי־שאן וואס געהאט צו אונטערזוכען דאס שטייגען פון פרייזען אויף לעבענסמי־טעל, ארויסגעגעבען דעם צווייטען טהייל פון איהר בעריכט. דיעזער טהייל בע־האנדעלט מעהר די לאגע פון פאלק פאר־י לעצטע צעהען פופצעהנען יאהר, איי־בערהויפט פאר דער צייט פון 1900 בין 1910 מיט מעהרערע ביישפיעלע פון די יאהרען, בין דער צייט, ווען די וועלט־קריעג האט זיך אנגעפאנגען.

דער בעריכט ציינט אונז מיט פיע־לע אינטערעסאנטע ציפערען, און בעשרי־בונגען, דאס, אין קיין פריהערע פעריאדע זיינען נים אזוי שטארק געוואקסען אלער־ליי אינדוסטריעלע און קאמערציעלע אונ־טערנעהמונגען, ווי אין די יאהרען פון 1900 בין 1910

מיר וועלען נים בעלעסטיגען דעם לעזער מיט די פיעלע ציפערען, וואס ווערען געגעבען אין דעם בעריכט צום פארלאמענט, אין אטאווא. נור אין קור צען פון ווערען געזאגט, אז, די פארמעה רונג גרייכט צו נאהענט דעם הונדערט מיליאן דאלאר מעהרער, ווי פערגלייכען דיג די ציפערען וועגען דעם וואוקס פון אינדוסטריע און קאמערץ פון 1890 בין 1900

צוליעב דעם וואקסען פון די אינ־דוסטריעלע און קאמערציעלע אונטערנעה מונגען, איז געוואקסען די זאהל פון דער בעפעלקערונג אין די שטעדט האבען זיך פון 1900 בין היינט פראפארציאנעל שטארק פארגרעסערט, ווערענד די זאהל פון אייג־וואהנער אויפ'ן לאנד (פארמס און דאך־פער) האט זיך פראפארציאנעל פארקלע־נערט. די זאהל איינוואהנער אין די שטעדט איז היינט 45 פראצענט פון דער נאנצער בעפעלקערונג, אין 1900 איז די זאהל געווען 38 פראצענט.

אין די דערפער און אויף די פארמס האבען אין 1900 געוואהנט נאהענט 40 פראצענט פון דער הינער בעפעלקערונג, היינט וואהנען דארט בלויז 34 פראצענט.

אלס א דייטליכען ביישפיעל פון דער וואקסענדער ארעמקייט פון די הינע מא־סען, בריינגט אונז דער רעגירונג בעריכט די ציפערען פון דיאיינינג ווערענ, דאך האט אכאל געקענט פערווארונג א גאנצע הויז פאר זייער פאמיליע, און וויפיעל אזעלכע בעלי־בתים עס זיינען היינט, דא, אין 1900 האבען 94 פראצענט פון דער בעפעלקערונג פארוואהנט א גאנצע הויז, היינט אין זייער צאהל 90 פראצענט. דער בעזוכער וויזט אן דאס די הייזער זיי־נען היינט געבויט פיעל בעסער ווי, מיט יאהרען צוריק, אבער דערפאר איז רעגנ־געשטיגען מיט אמווענינסטענס פופצעה פראצענט, און דאס צווייגנס מעגשען צו־וכען א וואהנונג אין "רומס", אנשטאט צו האלטען א הויז פאר זיך אליין. אנ־ספעציעל די איטיגראנטען, וועמעס ווייר דזישען איז פאר א צייט זעהר קליין, זיי זענען געווים געצוואונגען צו זוכען א וועג ווי אזוי צו צאהלען די קלענסטע רענט, אין דעם איסווג וואס די קליינע פאר דיינער געפינען איז דער, אז זיי וואהנען אין איינשטאפס. די הייזער ווערען אלזא היינט פארוואהנט פון צוויי און דריי פא מיליען, אדער פון א פאמיליע און עטליכע בארדערס. די איינוואהנער אין "איינצעל־פלוצלינג אויסגערופען, ווען אבער איינער פון דיא פאליציסטען וועט מיר דערקענען? דער גראספירסט האט א שמיכעל געטהאן און האט זיך שטיל פלוסטערענד צו שולטץ'ן געווענדעט, דער אלטער האט צוגעניקט און האט דעם צימער פערלאזען.

— דיא האסט רעכט, געליעבטע, האט פראגיץ געזאגט, מיר קענען גענ־ארזיכטיג נים זיין, און עס וועט בעסער זיין, ווען דוא וועסט זיך אויף א ביסעל אנדערש איבערקליידען!

— קום, געליעבטע, אין צווייטען צי מער, שולטץ וועט שוין דא די ווייטיגע זאכען אנגרייטען, און דאן וועט עס דיא שפיאנען שווער זיין, אונז צו דערקענען!

האסטיג האט ער איהר אין צווייטען צימער אריינגעפיהרט, אין איינינע מינו־טען ארום זיינען זיי ווידער אין פארצי מער אריינגעקומען.

(פארזעצונג פאלגט)

ראבער סטעמפס

ביזנעס לייטע און ארגאניזאציאנען ווערען היערמיט אויפמערקזאם גע־מאכט דאס דער „אידישער זשורנאל" מאכט אללערהאנד ראבבער סטעמפס אידיש און ענגליש—

פון 50ס. און העכער.

קלאסיפיצירטע דירעקטארי

שטיינהאסע און גרינבוים

פערסט קלאס פעגער קאפפעס שניידער. זייער ארבייט אין נאראנטירט
90 ענגעס סטריט. פאן אדרעסייר 2796

אינשורענס

הזן קאפלאנס שיפס קאנטאר
פייער לייט און סיק בענעפיט אינשורענס
297 קווין וועסט. פאן אדרעסייר 239

דזש. לעוויינטער, אינשורענס אגענט
פייער און לייף אינשורענס אין די בעסטע קאמפ
415 קווין וועסט. טעלעפאן אדרעסייר 1306
5436 24 5

נראסעריס

אידישע קענדי פעקטארי
די איינציגע אידישע האלסייל קענדי פעק־טארי אין טאראנטא. בילינע פרייזען. 24 פער־שעל סטריט. קאלעדזש 1233.
17—1

אייז קרים און טאבעקא

דזווארקינס אייז קרים פארלאר
צייטונגס און בוכהאנדלונג.
142 פיינס פעשריס סטריט. פאן קאלעדזש 4029

בייסיקעל דילערס

פאלאק'ס 20 ענגעס סטריט
בייסיקעלס און בייבי קערעדזשעס געפיקסט בעסטע צופריעדענהייט

לערנער בראדערס. פאן עדעלייד 4047
מיר פערקויפען אלערליי בייסיקעלס. מיר רי־פירען אלערליי בייסיקעלס און מאטאר סייקלס פאר צופריעדענהייט נאראנטירט.
127 טשעסטנאט סטריט

די פירליס בייסיקעל ווארקס
16 ענגעס סטריט. טעלעפאן אדרעסייר 3582.
אויטאמאטיקלס נערענס פאר $1.25 א שטונדע

באנקערס און האר דרעסינג

ליידיס העיר דרעסינג פארלאר.
אלס מאך די בעסטע שייפלען און עפע צו בילינסטע פריזזען מר. רובין 128 טשעסנאט סטריט

ניו־יארק הער דרעסינג
מרס. פינגער מאכט די בעסטע שייטלען און עפע פון די בעסטע איריאפעאישע האר צו די בילינסטע פריזזען 137 ענגעס סטריט

דראגיסט

דראגיסטען אויף וועלכע מען מעג זיך פער־לאזען זיינען פורס לימיטעד 374 קווין סטריט וועסט. טעלעפאן סיין 3729.

קויהלען

מ. איטין
ראדזשעריס קויהלען ריכטיג וואנ. שנעלע דעליווערי פאן קאלעדזש 1636
אפיס 55 אנטסאם עוועניו.

דיירי און פראדוס

האלפערינס פוטער
רייניג, פרישע פוטער יעדען טאג. פרענס אויף איי אין גראסעלרי. 227 פעפרעינע עוועניו פאן קאלעדזש 7374

דזש. שיפמאן
איך קויף און פערקויף פערשידענע סטאר־פיקסטשורס. 168 ענגעס קסרים פאן סיין 7636

ל. בעק און קאמפאניע
46 פערל סטריט איך פיקס וועגענס און פיינס לייט און אלסע צו די יענינג וואס מאכען די ארבייט טעלעפאן אדעלייד 1643
7—4

ווערט פערואורטהיילט צו לעבענסלענגליכע געפענגענים

(:0: 0:) —

ווינדזאר, אנטעריא מערץ 7

טשארלס רעספא, וועלכער האט זיך מודה געווען, דאס ער האט אונטערגע־לעגט דינאמיט אין וואלקרעוויל געביידע, אין ווינדזאר, איז היינט געפונען געווא־רען שולדיג פון אסיין דזשורי און איז פון דזשאסטיס פאלקאנברידזש, פאר וועג־מלחמה ליידענדע. דאס געלד איז געווען פערמשפט גע־וואָרען צו לעבענס לענגליכע געפענגניס.

די דזשורי האט זיך נים מעהר בע־ראטהען ווי א האלבע שטונדע און האט ארויסגעטראָגען א ווערדיקט פון שולדיג.

ארויסגעבענדיג דעם אורטהייל האט דער טשיעף דזשאסטיס ערקלערט צום אנגעקלאגטען, אין אייער קיים איז ניטא גאר נישט פאר וואס מען זאל מיט אייך סימפאטיזירען, איהר האט זאגאר ניט קיין אויסגעטראכטען תירוץ פאר אייער טייפעלשער ארבייט.

און דערפאר פערואורטהייל איך אייך צו לעבענס לענגליכע געפענגניס.

דער אנגעקלאגטער האט אויפגענו־מען זיין אורטהייל גאנץ רוהיג, און גע־לאסען, ער האט זיך זאגאר ניט א קרים געטהאן. שפעטער אבער ווען מען האט איהם ארויסגעפיהרט פון געריכט האט ער ערקלערט פאר די ווערטער אז ער האט זיך קיינמאהל ניט געריכט צו בע־שטארפט ווערען מיט מעהר ווי 10 יאהר געפענגניס.

דאספא האט ניט געהאט קיין עדות פאר דער פערטהיידיגונג. ער האט אבער גע־האט א לאיער.

ווען מען האט איהם געכאפט האט ער זיך פאר דער פאליציי מודה געווען אין דעם פערברעכען.

עקספרעסען און שווערע וועגענס.
ווי אויך פוירסט קלאס קערידזשעס זייר חתונות צו רענטען. פרייזען פון $1.00 ביז $1.75 יעדער. ספעשעל פרייזעס פיר לייוות.
אגענטור פון פ. בוירנס און קא.
קויהלען.
האלנרייוס לייוועריי 11 נרענרזש עוו.
פאן קאלעדזש 4978.

ארכייטער פערלאנגט

מיידלאך פערלאנגט

אהן קיינע עקספיריענדס נאך פרעגען דאמיניאן טאי קא.
Dominion Toy Mfg. Co.
161 Queen St. East

פערלאנגט עקספיריענסד **ספיירס** אפערייטארס און דרס אפערייטארס. דזשונאר און מיסעס קאסטומס קאט.
217 ריטשמאנד סטריט וועסט.
5676—10—3

פערלאנגט אפערייטארס און פיניש־רינס ביי פענטס. גוטע פרייזען, סטעדי ארבייט. פרעגען עמפייער קלאדינג קאט.
156 דזשאהן סטריט.
5671—14—3

פערלאנגט פינישערינס צו פעלען קאוטס. נאכפרעגען 16 פערל סטריט.
5680—3—10

פערלאנגט פרעסערס און פינישערס צו קלאוקס.
פרעגען 32 גרענדזש עוועניו פאסלאנס און סאנס.
5681—10—3

פערלאנגט 3 אדער 4 גוטע שניידער שטענדיגע ארבייט און גוטע ווייזדשעס געצאהלט. זיך נאכפרעגען 170 יארק סט.
5673—10—3

פערלאנגט אפערייטארס פאר קלאוקס און סוטס.
נאכפרעגען פרנקלין מאנופעקטשורנג קאמפאניע דארלינג בילדינג, ספיריינא און אדעלייד סטריט.
5665—10—3

פערלאנגט קאטערס און עקספיריענסד פינישערס ביי ליידיס קלאוקס.
נאכפרעגען ס. פ. מאק'קינאן און קא. יארק און וועלינגטאן.
26743—10

פערלאנגט אפערייטארס און שניידערס אויף מיידלאך בושלער.
ניישיאנאל קלאדינג קאמפאניע 122 **בעדעלייד** וועסט.
5664—10—

פערלאנגט א יונגען מאן וואס **קען** ניט רעדען ענגליש, ער זאל **קענען זיין** א גוטער קענווייסער פון הויז צו הויז.
נאכפרעגען 270 קווין וועסט.
5642—8